

سرمقاله

انتظارات مردم از کابینه جدید

حفیظ الله زکی

تأخیر هفت ماهه در تشکیل کابینه وحدت ملی چالش بزرگی را فراروی مردم افغانستان به وجود آورده بود و مشکلات و زیان های بی شماری را بر اقتصاد، اداره و امنیت شهروندان وارد کرده بود. اختلافات موجود بر سر تشکیل کابینه تقریباً تمام ادارات را به تعطیلی کشانیده بود و حجم فساد را بیش از حد بالا برده بود. در حالی که شمار اصلی هردو تیم شریک در قدرت، مبارزه با فساد اداری بود، اما وضعیت ادارات عملاً زمینه های سوء استفاده و انجام فساد گسترده را بیشتر فراهم ساخته بود.

چالش هایی که در برابر معرفی کابینه حکومت وحدت ملی وجود داشت، بی سروسامانی هایی که در ادارات دولتی به مشاهده می رسید و رویدادهای تلخی که همه روزه در مرکز و ولایات کشور رخ می دهد، این انتظار را به وجود آورده بود که نمایندگان پارلمان در رابطه با رأی تأیید نامزد وزیران از مسامحه و اغماض کار بگیرند، تا حد اقل کشور از این نابسامانی سیاسی نجات پیدا کند. با این حال از میان تمام نامزد وزیران معرفی شده، تنها هشت وزیر توانستند از فلتر پارلمان عبور کنند. در نتیجه مشکل کابینه بازم به قوت خود باقی ماند.

پس از مدتی سران حکومت وحدت ملی، تحت فشار افکار عمومی توانستند در مورد معرفی باقی نامزد وزیران هم به توافق برسند. اما این بار پارلمان بدون کمترین توجه به صلاحیت ها و شایستگی های وزیران معرفی شده، چشم بسته به همه آنها رأی اعتماد دادند.

ایس عمل از یک طرف احتمال معاملات پشت پرده حکومت و نمایندگان را قوت می بخشد و از سوی دیگر خستگی نمایندگان را از روندکاری حکومت ملی به نمایش می گذارد. دلیل دیگر رأی اعتماد شاید این باشد که نمایندگان نخواستند بهانه کم کاری ها و نابسامانی های حکومت به پای پارلمان تمام شود و حکومت انگشت انتقاد را به طرف پارلمان نشانه رود که این پارلمان است که چوب لای چرخ حکومت می گذارد و اجازة نمی دهد کارها سامان بگیرد.

هردلیلی که سبب شده باشد تا همه وزرای معرفی شده رأی اعتماد بگیرند، در شرایط فعلی یک پیشرفت و یک گام به پیش به حساب می آید:

زیرا حداقل یک کسی در رأس یک اداره قرار دارد که فردا در برابر مردم پاسخگو باشد و با مسؤلیت کم کاری ها و خطاها را به دوش بگیرد. اکنون که کابینه حکومت وحدت ملی تکمیل شده است، انتظار می رود که روند کارهای ادارات دولتی سروسامان گرفته و میزان مسؤلیت پذیری و قانونگرایی بیشتر گردد. اینک مردم از حکومت انتظار بیشترین کار و خدمت را دارند. امروزه مردم با مشکلات بسیار زیادی دست و پنجه نرم می کنند، امروزه مردم از تأمین مایحتاج خانواده های شان عاجز اند، امروزه گروه گروه از شهروندان کشور قربانی خشونت های بیرحمانه گروه های تروریستی می شوند.

به این دلیل صدای این مردم باید شنیده شود و به نیازهای آنان باید رسیدگی گردد، حل مشکل بیکاری و فقر باید در اولویت سیاست های حکومت وحدت ملی قرار بگیرد و به امنیت شهروندان اهمیت داده شود.

همه می دانند که این مشکلات در کوتاه مدت قابل حل نیستند؛ اما مسأله مهم این است که حکومت که خود برخواسته از آرای شهروندان کشور است و مشروعیت خود را از رأی مردم می گیرند؛ نباید در برابر تقاضاها و نیازهای مردم بی تفاوت بماند. آنچه از حکومت شنیده می شود، فساد، معاشات هزاران دالری، استفاده بی رویه از امکانات دولتی، ظلم، اجحاف و سوء استفاده از قدرت و موقعیت سیاسی بوده و کمتر موردی دیده شده که مردم از کارکرد یک اداره را ضعیف یا ضعیف تر از آنچه می دهند که مسئولان حکومتی فقط در زمان کمپاین به مردم نیاز پیدا می کند و تنها در زمان انتخابات به مردم اهمیت داده می شود؛ اما همین که به کرسی قدرت تکیه زدند، مردم را با تمام خواست ها و دردهای شان به فراموشی می سپارند. از اینرو روزها و سالهای آینده آزمونی خواهد بود برای اعضای کابینه و حکومت که در برابر انبوهی از مشکلات مردم چه خواهند کرد.

حضور چین در منطقه؛ از رقابت ابر قدرت ها تا ثبات امنیتی و اقتصادی در منطقه

علی قادری

شی جین پینگ، رئیس جمهور چین به پاکستان سفر کرده است. او سرمایه گذاری ۴۶ میلیارد دلاری کشورش در پاکستان را اعلام کرد. شی جین پینگ گفته است که بخش عمده ای از این سرمایه گذاری صرف ساخت «مسیر اقتصادی چین-پاکستان» خواهد شد که بندر گوادر در جنوب غربی پاکستان در حاشیه دریای عرب را به منطقه سین کیانگ در غرب چین وصل می کند. مقامات پاکستان امیدوار است این سرمایه گذاری وضعیت اقتصادی شکننده این کشور را ترمیم کند و به کمبود انرژی در پاکستان پایان دهد. همچنین قرار است رهبران دو کشور درباره همکاری های امنیتی نیز گفتگو کنند. در این سفر قراردادی ۲۸ میلیارد دلاری امضا می شود و باقی مبلغ اعلام شده به تدریج منتقل می شود. این مبلغ سرمایه گذاری چین در پاکستان، سرمایه گذاری آمریکا در این کشور را به طور چشمگیری زیر سایه می برد. حال این سؤال مطرح می شود که وضعیت منطقه در آینده به کدام سمت پیش خواهد رفت. آیا دو قدرت و دو غول اقتصادی به صورت مسالمت آمیز وارد رقابت می شوند و یا اینکه کشور های منطقه در دام بازی های قدرت نظامی و اقتصادی این دو غول می سوزد. در صورتی که رقابت به شکل مسالمت آمیز پیش برود، آیا در منطقه امنیت و ثبات اقتصادی به وجود خواهد آمد. در نهایت، منافع افغانستان در سرمایه گذاری چین در پاکستان چیست؟

آسیایی میانه است. فهم من از وضعیت منطقه و سیاست های چین این است که در آینده وضعیت اقتصادی، امنیتی، سیاسی دگرگون خواهد شد و چین سرمایه گذاری های کلان در منطقه انجام خواهد داد. با همه این ها، چین با موانع جدی امنیتی فراروی خود مواجه است. گروه داعش در منطقه یکی از جدی ترین چالش ها است. این گروه نمی تواند در خاک چین برای حکومت کمونیستی چین مزاحمت خلق کند اما بازارها و منافع اقتصادی چین در منطقه را به صورت جدی تهدید می کند. ثبات اقتصادی در منطقه با سرمایه گذاری های چین ممکن می گردد اما به آن آسانی نیست که فکرش را بکنیم. در افغانستان، پاکستان، کشورهای آسیایی میانه داعش فعالیت خود را آغاز نموده است. این خطری برای اقتصاد چین در منطقه است. اما افغانستان یکی از کشورهای است که از سرمایه گذاری چین در پاکستان بیشترین سود را می برد. اول به خاطر اینکه بندر گوادر نزدیک ترین بندر برای افغانستان است. افغانستان می تواند در این بندر سرمایه گذاری نماید. دوم؛ سود می برد و این به ضرر چین است. همه این مسائل، چین تلاش خواهد کرد تا به شکل مسالمت سلطه خود را بر بازار های کشور های منطقه بگستراند. با وارد شدن چین در بازار های منطقه انتظار می رود که امنیت و ثبات اقتصادی نیز در کشور های منطقه بیاید. زیرا، چین نیازمند حفظ رشد اقتصادی خود به شکل کنونی است. این مهم نیازمند امنیت و ثبات در سراسر منطقه است. چین از اقتصاد جنگی هیچ سودی نمی برد. به همین خاطر، چین تلاش خواهد کرد تا سرمایه گذاری کلان روی مسائل امنیتی در منطقه بکند. چین اگر چه روابط گسترده اقتصادی و تجاری با کشورهای جنوب شرق آسیا دارد، اما رشد اقتصادی همواره نیازمند بازار های جدید است. بازار های اقتصادی جنوب شرق آسیا برای چین کافی نیست، برای همین بازار کشورهای منطقه همانند پاکستان، افغانستان، ایران و کشورهای آسیایی میانه برای چین مهم و اساسی است.

افغانستان بیشترین تبادل اقتصادی و تجاری را با پاکستان دارد. اما بیشترین کار و بار اقتصادی افغانستان از طریق بندر کراچی صورت می گیرد. این در حالی است که بندر کراچی نسبت به بندر گوادر به لحاظ مکانی دور است و هزینه زیاد بر می دارد. با کاهش هزینه ترانسپورتی افغانستان می تواند سرمایه گذاری بیشتری نماید. سوم؛ افغانستان از ناامنی در رنج بوده است. چین برای منافع اقتصادی خود در منطقه بدون شک، در صدد بهبود اوضاع امنیتی خواهد بود. این مسئله به سودی افغانستان است که سال ها از ناامنی در رنج بوده است و ناامنی بیشترین قربانی را از این کشور گرفته است. در پایان باید متذکر شوم که چین به عنوان رقیب جدی اقتصادی آمریکا در منطقه وارد بازار شده است. اما این رقابت به نفع کشورهای منطقه است. در آینده به احتمال زیاد، امنیت بهبود خواهد یافت و کشورهای منطقه به یک ثبات اقتصادی دست خواهند یافت. میان کشورهای منطقه، افغانستان جزء کشورهای است که بیشترین سود را خواهد برد.

بی سروسامانی در ارگان های مهم دولتی

عبدالرحمن فهیمی

مدت هاست که گزارش های مبنی بر فعالیت گروه داعش - دولت اسلامی عراق و شام - در جنوب آسیا به ویژه افغانستان مطرح می گردد. با توجه به این که کشور، از ناحیه تروریسم آسیب های جدی را بر پیکر تحریف اش تحمل کرده است، نفوذ گروه داعش به عنوان گروه «تازه نفس» و به مراتب تندروتر و افراطی تر از گروه طالبان، طبیعتاً که نگرانی های را می آفریند. حکومت در آغاز نفوذ داعش را به گونه ای رد می کرد. البته این سخن منطقی می نماید. به لحاظ روحیه مذهبی و دینی که در افغانستان وجود دارد، بستر مناسب برای گروه داعش فراهم نیست و این گروه از نفوذ در میان لایه های زیرین اجتماعی محروم خواهد بود. اما ممکن است با برخی از گروه های تروریستی رابطه برقرار کرده و به حمایت از آن ها بپردازد.

ممانند ایسن که اکنون ایسن بحث به قوت مطرح است که طالبان، به ماشین سوخته و فرسوده تبدیل شده و نیروهای جنگی این گروه با داعش بیعت می کنند. داعش به لحاظ حمایتی امکانات مالی بهتر در اختیار جنگ جویان اش قرار می دهد، به لحاظ امکانات نظامی و جنگی از امکانات مدرن تر و مجهز تر بهره مند است و به لحاظ ایدئولوژی و تفکر دینی نیز نسبت به گروه طالبان تندروتر و افراطی تر است که بدین ترتیب احساسات دینی به شدت افراط گرایانه جنگ جویان را اشباع خواهد نمود. به هر حال اکنون، حکومت و سخن گویان سازمان های نظامی فعالیت داعش را تأیید می کنند. حتی ویدیوهای تصویری که به نشر رسید نشان دهنده این امر بود که نفوذ این گروه در مرزهای کابل نیز رسیده است. گرچه رویداد رودن مسافران در زابل و سربریدن وحشیانه سربازان ارتش ملی در بدخشان را نمی توان به سادگی به گروه داعش نسبت داد - مانند این که برخی ها به آن گروه نسبت داده اند - اما شک و تردیدهای را خلق می کند. طالبان تا هنوز شهروندان عادی و کسبه کار را طرفی خود ندانسته و هیچ مزاحمتی برای آن ها خلق نمی کرد. اگر با کارمندان سازمان های دولتی و نیروهای نظامی چه در میدان های جنگ و چه غیر از آن بر می خوردند، می کشتند، اما نه به این پیمانه توحش و بربریت. از سوی دیگر گروه داعش حمله انتحاری ولایت ننگرهار را به صورت رسمی بردوش گرفت. در این حمله انسان های بی شماری کشته و زخمی شدند. انسان های را که حمله انتحاری هدف قرار داد، کارمندان دولتی نبودند بلکه شهروندان عادی کشور بودند که برای دریافت پول به بانک مراجعه کرده بودند. بنابراین، امری مسلم این است که چرخه های داعش در کشور دیده می شود. به نظر می رسد که ایسن امر، حکومت را به صورت جدی نگران کرده است. پس از رویداد وحشت ناک بدخشان، رویکرد نیروهای نظامی تغییر کرده و قرار گزارش ها دگر جنرال مرادعلی مراد معاون ستاد ارتش به عنوان فرمانده عملیات نظامی پاک سازی بدخشان، دستور برخورد جدی و شدید را صادر کرده است. رئیس جمهور غنی در سفر دو روزه اش به جمهوری اسلامی ایران، با حسن روحانی از همکاری های گسترده نظامی در راستای مبارزه با تهدیدها از جمله تروریسم و مواد

مخدر سخن زد. به نظر می رسد که ایران بیشتر از گروه طالبان از گروه داعش احساس تهدید می کند. زرمزه های نفوذ داعش در افغانستان این کشور را نگران کرده و از هرنوع همکاری نظامی و امنیتی خود سخن زده و از طرح ها و صداهای دیگران نیز استقبال می کند. حسن روحانی رئیس جمهور این کشور، در نشست خبری با اشرف غنی رئیس جمهور، از همکاری های اطلاعاتی و حتی راه اندازی عملیات های نظامی مشترک سخن زد. از این رهگذر این وضعیت، یک فرصت برای افغانستان است تا با همکاری یا به اصطلاح رئیس جمهور، اجماع منطقه ای، در برابر تهدیدها ایستادگی نماید.

به هر صورت، حکومت نسبت به نفوذ و آغاز فعالیت های تخریبی گروه داعش نگران و ناخرسند است. این نگرانی و ناخرسندی در موضع گیری ها به صورت جدی محسوس است. اما سخن های والی پکتیکا تردیدهای در مجلس نمایندگان و افکار عمومی خلق کرده است. والی پکتیکا به صورت مشخص شورای امنیت ملی را متهم به کمک دالری خانواده های داعش کرده است. این که این خانواده ها را می شود داعش خواند یا نه، باید تأمل کرد، اما چند ماه پیش، درست زمان که این خانواده ها از منطقه های قبایلی کوچ کرده و به افغانستان سکنی گزین شدند، نگرانی های مطرح شد. نگرانی این بود که این خانواده ها در گام نخست، تروریست های هستند که در قالب خانواده های فراری خود را جا به جا کرده اند و در گام دوم، موجودیت ایسن خانواده ها تهدید آفرین خواهد بود. اکنون مجلس نمایندگان به دنبال تحقیق و پژوهش در مورد کمک شورای امنیت به خانواده های فراری است. فعلاً شک و تردید فضای مجلس را فرا گرفته و پرسش های بی شمار ذهن های همه را می فشارد. آیا از سکوت استراتژیک که در مورد رویداد ۲۱ شهروند زده می شود، حقیقت دارد؟ آیا به راستی در پشت پرده سیاست سخن های دیگر و گپ های دیگر است که مردم و مجلسیان نمی دانستند و والی پکتیکا با شهکاری اش پرده نهان از چهره حقیقی اش برداشت. والی های حکومت به صورت عموم به ستوه آمده اند. یکی دو تن آن ها استعفا کردند، یکی از آن ها تهدید به استعفا کرد و برخی هم با دیده شک و تردید تگریسته و معترض اند. اما والی پکتیکا به صراحت از کمک دالری شورای امنیت به خانواده های به گفته او داعش سخن گفت.

کارتون روز

آلودگی ناشی از دود شهر کابل نفس گیر است

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کارکاتوریست: خالق علی زاده
دبیران: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۲

افغانستان The Daily Afghanistan
Outlook AFGHANISTAN
The Leading Independent Voice